

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 9022/2022
25.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Јелице Бојанић Керкез и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михаило Тодоровић адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3984/2019 од 23.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3984/2019 од 23.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3984/2019 од 23.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3984/2019 од 23.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 4588/19 од 27.06.2019. године у усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој на име неоснованог обogaћења исплати износ од 60.927,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом на новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума па до исплате, као и да јој надокнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да накнади туженој трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара у року од 8 дана под претњом извршења, док је захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужилца је поднетом тужбом тражила да се тужена обавезе на враћање новчаних износа наплаћених у периоду од 01.04.2008. године до 31.03.2013. године на основу Одлуке о увођењу самодоприноса за подручје МЗ Бачки Петровац („Службени лист Општине Бачки Петровац“, бр. 5/2008), за коју је Одлуком Уставног суда ИУО 95/2011 од 21.03.2013. године утврђено да није у сагласности са Уставом и законом.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоје разлози да би се дозволило одлучивање о тужилиној посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Побујана другостепена пресуда не одступа од праксе ревизијског суда у идентичним чињеничним и правним споровима за враћање новчаних износа наплаћених на основу Одлуке о увођењу самодоприноса за изградњу канализације у Вршцу, за коју је Одлуком Уставног суда ИУО 641/2014 од 01.12.2016. године такође утврђено да није у сагласности са законом. Правноснажна одлука о тужбеном захтеву у овом спору у сагласности је и са правним схватањем о начину отклањања штетних последица појединачног акта насталих применом неуставног или незаконитог акта, које је Врховни касациони суд усвојио на седници Грађанског одељења од 17.02.2021. године, вршећи надлежност ван суђења која му је поверена чланом 31. Закона о уређењу судова.

Из тог разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побујаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог Закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Следствено изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић